

foreslaae det ærede Thing følgende Forandring af § 3 andet Affnit:

For Forretningen erholder hver af de tvende Taxationsmænd 64 Rbß. for hver halve Dag Forretningen varer, beregnet til 4 Timer, samt fri Befordring, naar Mødestedet ligger $\frac{1}{2}$ Mil fra deres Bopæl. Befordringen kan udredes enten in natura eller ved Betaling efter Valg af Reqvirenten, som betimelig har at underrette Taxationsmændene om, paa hvilken af de nævnte Maader han ønsker at afgive Befordringen.

ad § 4.

Mod Bestemmelserne heri finder Udvalget Intet at erindre. Her turde muligen kunne være Spørgsmaal, om ikke et Maximum af Hartkorn burde sættes for de Jordlodder, som kunne bevilges fraskilte efter Matricul-taxterne; men vi maae tiltræde Lovudkastet særligt med Hensyn til, at Matricul-taxationen ved den større Vælde i Aarenes Løb maa tabe i Brugbarhed, hvorved en foreskreven Hartkorns-Storrelse dog om ikke lang Tid maa blive mindre passende.

Forøvrigt maa Lovudkastet i det Hele foranledige os til at gøre opmærksom paa, at, ihvorvel dets Overskrift antyder en almindelig Lov for Jordboniteringer, gjælde dog ikke dens Bestemmelser for Kjøbstadjorder, saa at de ældre Lovbestemmelser i saa Henseende ville her blive at anvende. Vi formene det ikke hensigtsmæssigt i Tilfælde som nærværende at have forskellige Lovbestemmelser, eftersom Jorderne høre til en Kjøbstad eller til et Landdistrikt; heller ikke kjende vi nogen særlig Marsag til en Afvigelse i Bestemmelserne, og vi troe derfor at burde foreslaae en saalydende Tillægsbestemmelse, som bliver

§ 5.

Med Boniteringen af Kjøbstadjorder, hvor til hver Kjøbstads Communalbestyrelse vælger 3 i Communen bosiddende Mænd til faste Taxationsmænd, og beskifter een af disse til at fungere som Formand, bliver at forholde iøvrigt efter denne Lov, dog at vedkommende Amtmand, istedetfor Amtsraadet, bliver den her overordnede Autoritet.

Ordføveren (Holst): Naar Udvalget ikke har knyttet nogen bestemt Indstilling til de Grindringer, der indeholdes i Indledningen til Betænkningen, er det, fordi man vel erkjender, at Loven, om end i en mindre fuldstændig Form, kan udfomme, og at man har troet at burde afvente den Stemning, Forsamlingen i saa Henseende maatte yttre. Med Hensyn til de forskellige Indstillinger, som Udvalget har tilladt sig, har jeg kun enkelte Bemærkninger at gjøre. Det har ikke undgaaet Udvalgets Overveelse, at der kan være Tvivl om det hensigtsmæssigste Antal af Taxationsmændene, — en Tvivl, som ikke theoretisk, men kun ved Erfaringen lader sig fuldstændigt løse. Et Antallet ikke bør være mindre end een Taxationsmand for hvert Sogneforstanderskabsdistrikt, har været Udvalget aldeles klart; men, da det ikke sjældent vil indtræffe, at de enkelte Taxationsmænd ved Slægtsskab eller Svogerskab, ved Sygdom eller andet Forsald ville kunne være forhindrede fra at deeltage i Forretningerne, hvorved man strax maatte tye til længere borte boende Taxationsmænd, saa er Udvalget kommet til den Overbeviisning, at to Taxationsmænd i hvert Sogneforstanderskabsdistrikt praktisk maatte ansees for at være hensigtsmæssigt og retligt. Foraa vidt Udvalget ved Indstillingen om Betalingen til Formanden har optaget en Udgift, som ikke var optagen i Lovudkastet, da troer Udvalget, at der heri heller ikke vil være nogen Betænkning, navnlig med Hensyn til de Besparelser i Forskyndelses-Gebyrerne og i den Dagbetaling, som Udvalget har foreslaaet, og som ved at være optagen allerede i en tidligere Lov maa ansees principmæssigt rigtig. Det vil hermed for Tiden ansees unødvendigt yderligere at gaae ind paa, hvad Betænkningen iøvrigt indeholder, og navnlig med Hensyn til den nedsatte Betaling for Taxationsmændene.

Stampe: Det ærede Udvalg har yttret i sin Betænkning, at det vilde henstille til Thingets Overveelse, om det ikke muligt maatte være retligere at udsætte, at der skulde emanere en Lov i den Form, som Udcastet indeholder, indtil der udfom en forventet ny Lov om Maa-gelæg og Udstykning af Jorder. Da man i det Hele jo ikke kan vide, hvad Skikkelse en forventet ny Lov kan faae, om den i det Hele vil